

BÀI HỌC 1

PHAO-LÔ: GIẢNG SỰ CHO NHỮNG NGƯỜI KHÔNG PHẢI DO THÁI

CÂU GỐC: “*Tin đồn nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống!*” (Công vụ 11:18).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Công vụ 6:9-15; Công vụ 9:1-9; 1 Sa-mu-ên 16:7; Ma-thi-ơ 7:1; Công vụ 11:19-21; Công vụ 15:1-5.

Thật không khó để hiểu Sau-lơ người Tạt-sơ, cũng không khó để hiểu những hành động của ông. (Sau-lơ người Tạt-sơ được gọi là Phao-lô sau khi ông trở thành Cơ Đốc nhân). Sau-lơ là một người Do Thái rất nghiêm ngặt. Suốt cả cuộc đời, ông đã được dạy về sự quan trọng của luật pháp và việc Y-sơ-ra-ên sẽ được Đấng Mê-si giải phóng khỏi những kẻ thù chính trị. Tư tưởng của việc chờ đợi Đấng Mê-si bị xem như một việc rất tội tệ, cứ như là Ngài đã phải chết như một tội phạm xấu xa nhất, và đây là một điều quá sức cho Sau-lơ để có thể chấp nhận được.

Không gì ngạc nhiên khi Sau-lơ nghĩ rằng những người theo Đức Chúa Giê-su đã không trung thành với luật pháp. Ông tin rằng những lời dạy về sự chết của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá và sự sống lại của Ngài từ cõi chết là những sự dối trá khủng khiếp. Và bất cứ ai tin vào những lời nói dối này sẽ bị trừng phạt. Vì vậy, Sau-lơ quyết tâm diệt trừ những niềm tin này ra khỏi Y-sơ-ra-ên. Thật ra, lần đầu tiên chúng ta thấy Sau-lơ trong Kinh Thánh là khi ông bắt bớ người Do Thái nào tin vào Đức Chúa Giê-su.

Nhưng Đức Chúa Trời đã có những chương trình khác cho Sau-lơ người Tạt-sơ. Sau-lơ không bao giờ tưởng tượng trong giấc mơ ngông cuồng của mình rằng một ngày nào đó ông sẽ giảng dạy rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Và ông sẽ rao giảng lẽ thật này cho những người không phải Do Thái!

SAU-LƠ NGƯỜI TẠT-SƠ BẮT BỜ CƠ ĐỐC NHÂN

Lần đầu tiên chúng ta gặp Sau-lơ người Tạt-sơ là ở trong sách Công vụ. Sau-lơ dự phần trong cái chết của Ê-tiên (Công vụ 7:58). Ê-tiên bị chết bằng cách ném đá. Sau đó, chúng ta gặp Sau-lơ ở trong Công vụ 8:1-5. Ở đây, ông tham gia vào việc giết các Cơ Đốc nhân ở Giê-ru-sa-lem.

Sự rao giảng của Ê-tiên và cái chết của ông vì Đấng Christ đã ảnh hưởng Sau-lơ người Tạt-sơ sâu xa. Ê-tiên là người Do Thái nói tiếng Hy Lạp. Ông cũng là một trong bảy thầy phó tế đầu tiên được chọn để phục vụ trong hội thánh Cơ Đốc (Công vụ 6:3-6). Sách Công vụ kể về Ê-tiên và một nhóm người Do Thái nói tiếng Hy Lạp. Những người Do Thái này sống ở Giê-ru-sa-lem. Họ cãi với Ê-tiên qua sự giảng dạy của ông về Đức Chúa Giê-su. Rất có thể là Sau-lơ đã tham gia vào những cuộc tranh luận này.

Xin đọc Công vụ 6:9-15. Ê-tiên đã bị buộc về tội gì? Những điều giả dối chống lại ông nhắc nhở bạn về điều gì? (Đọc Ma-thi-ơ 26:59-61 cho câu trả lời).

Ê-tiên đã làm cho người Do Thái tức giận vì hai lý do. Thứ nhất, họ cảm thấy Ê-tiên đã không đặt đủ tầm quan trọng về luật pháp của người Do Thái và đền thờ. Cả hai đều là trung tâm của sự thờ phượng của người Do Thái, và là biểu tượng cho một người Do Thái. Điều thứ hai là Ê-tiên đã nói rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã chết rồi. Và bây giờ Ê-tiên nói Đức Chúa Giê-su sống lại mới là trung tâm thật sự của đức tin Do Thái, chứ không phải luật pháp hoặc đền thờ.

Vì thế không ngạc nhiên là Ê-tiên đã khiến Sau-lơ, người Pha-ri-si tức giận (Phi-líp 3:3-6)! Pha-ri-si là một nhóm tôn giáo người Do Thái giữ luật Do Thái rất nghiêm ngặt. Vì vậy, Sau-lơ đã háo hức để trừng phạt các Cơ Đốc nhân. Lời hứa về nước Đức Chúa Trời chưa đến. Vì vậy, Sau-lơ có thể đã nghĩ rằng đây là công việc của mình để làm cho điều đó xảy ra. Ông có thể tin điều đó sẽ xảy ra nếu điều sai lầm về tôn giáo trước hết phải được tẩy sạch khỏi Y-sơ-ra-ên. Đối với Sau-lơ, điều sai lầm đó bao gồm ý tưởng về Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si.

Giống như Sau-lơ, chúng ta cần phải hành động về những gì mình tin. Những câu chuyện của Phao-lô bày tỏ thế nào về việc chúng ta cần phải cẩn thận về những gì chúng ta tin? Suy cho cùng, nhiều khi chúng ta cũng có thể sai lầm. Vì vậy, làm thế nào chúng ta biết phải tin điều gì?

SAU-LƠ TRỞ NÊN CƠ ĐỐC NHÂN

Lúc đầu việc Sau-lơ bắt bớ hội thánh thì không có gì đáng chú ý cả. (Ông chỉ giữ áo khoác của những người ném đá Ê-tiên). Nhưng chẳng bao lâu, công việc bắt bớ hội thánh của Sau-lơ phát triển (đọc Công vụ 8:1-3; Công vụ 9:1, 2, 13, 14, 21; Công vụ 22:3-5).

Lu-ca là tác giả sách Công vụ. Ông dùng một vài chữ để miêu tả Sau-lơ. Những chữ này tả Sau-lơ như một con thú dữ. Lu-ca cũng miêu tả Sau-lơ như một người lính muốn tiêu diệt kẻ thù mình. Từ ngữ “tàn hại” được dịch trong Công vụ 8:3 cũng được dùng trong bản dịch tiếng Hê-bơ-rơ của Cựu Ước trong Thi thiên 80:13. Chữ này được dùng ở đó để mô tả hành động tàn nhẫn của con heo hoặc heo rừng. Những chữ này cho chúng ta thấy cuộc tấn công của Sau-lơ chống lại Cơ Đốc nhân là một kế hoạch được sắp đặt cách cẩn thận để quét sạch đức tin Cơ Đốc giáo khỏi trái đất.

Hãy đọc Công vụ 9:1-18; Công vụ 22:6-21; và Công vụ 26:12-19. Sự thương xót và tha thứ của Đức Chúa Trời đã góp phần nào trong việc thay đổi của Sau-lơ? Sau-lơ xứng đáng thế nào đối với sự nhân từ mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho ông?

Sau-lơ đã thay đổi từ một kẻ hủy diệt đức tin Cơ Đốc giáo thành một người tin điều ấy. Nhưng, nhiều người thấy khó tin là ông thật sự thay đổi.

Điều Sau-lơ xứng đáng nhận lãnh là sự trừng phạt. Thay vào đó, Đức Chúa Trời đã thương xót và tha thứ cho ông. Nhưng điều quan trọng là ý thức rằng sự thay đổi của Sau-lơ đã không xảy ra mà không có nguyên nhân. Và ông đã không bị bắt buộc phải trở thành một Cơ Đốc nhân.

Sau-lơ không phải là người vô thần. Người vô thần thì không tin rằng có Đức Chúa Trời. Thay vào đó, Sau-lơ là một người rất sùng đạo. Nhưng ông cũng rất sai lầm trong sự hiểu biết về Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Giê-su trong Công vụ 26:14 cho thấy Thánh Linh của Ngài đã được làm việc trong lòng Sau-lơ. Đức Chúa Giê-su nói với Sau-lơ, “Người đá đến ghim nhọn thì là khó chịu cho người vậy” (Công vụ 26:14). Trong thời Kinh Thánh, một cây “ghim” là một cây gậy có mũi nhọn. Nó được dùng để đâm những con bò khi chúng không muốn cày. Sau-lơ từ chối trong một thời gian dài để làm những gì Đức Chúa Trời muốn. Nhưng sau đó, ông đã gặp Đức Chúa Giê-su sống lại, và Sau-lơ đã ngừng chống lại Đức Chúa Trời.

Hãy suy nghĩ về kinh nghiệm của bạn khi trở thành Cơ Đốc nhân. Làm thế nào, như Sau-lơ, bạn đã nhận được sự thương xót của Đức Chúa Trời? Tại sao điều quan trọng là không bao giờ quên những gì Đấng Christ đã ban cho chúng ta?

SAU-LƠ Ở ĐA-MÁCH

Sau-lơ mất thị giác là kết quả của cuộc gặp gỡ Đức Chúa Giê-su. Ngài truyền Sau-lơ đi đến nhà một người tên là Giu-đa. Ở đó, ông phải chờ một người khác là A-na-nia. Chắc chắn sự mù lòa của Sau-lơ nhắc nhở mạnh mẽ cho ông thấy sự mù lòa tâm linh đã khiến ông giết hại Cơ Đốc nhân.

Gặp Đức Chúa Giê-su trên đường đi Đa-mách đã thay đổi tất cả mọi thứ. Sau-lơ từng nghĩ mình rất đúng, nhưng ông đã rất sai lầm. Ông tin rằng mình làm việc cho Đức Chúa Trời, nhưng thật ra, ông đã làm việc chống lại Ngài. Vì vậy, Sau-lơ vào Đa-mách là một người đã thay đổi. Ông không còn là người Pha-ri-si tự hào khi rời Giê-ru-sa-lem muốn dập tắt đức tin Cơ Đốc giáo. Sau-lơ không ăn uống trong ba ngày tại Đa-mách. Thay vào đó, ông kiêng ăn và cầu nguyện. Ông nghĩ về tất cả những gì đã xảy ra.

Hãy đọc Công vụ 9:10-14. Hãy tưởng tượng những gì A-na-nia đã cảm thấy khi nghe tin về Sau-lơ. Người này đã từng bắt bớ các tín đồ của Đức Chúa Giê-su lại tin vào Ngài! Bây giờ ông ta không còn là Sau-lơ, nhưng là Phao-lô. Và Đức Chúa Trời đã chọn ông ta để đem tin mừng về Đức Chúa Giê-su cho dân ngoại. Dân ngoại là những người không phải là người Do Thái. Đọc Công vụ 26:16-18 để biết thêm về công việc của Phao-lô trong thế giới người ngoại.

Không lạ gì A-na-nia đã bối rối! Sau đó, hội thánh ở Giê-ru-sa-lem cũng chậm chạp để chấp nhận Phao-lô. Và đó là ba năm sau khi Phao-lô đã trở thành Cơ Đốc nhân (Công vụ 9:26-30). Vì vậy, hãy tưởng tượng thật khó khăn thế nào cho các tín đồ ở Đa-mách để chấp nhận Phao-lô chỉ trong vài ngày sau sự thay đổi của ông! Đức Chúa Trời đã ban cho A-na-nia một sự hiện thấy về sự thay đổi của Sau-lơ. Chỉ có sự hiện thấy mới có thể thuyết phục A-na-nia rằng những gì ông nghe được là sự thật: kẻ thù của các tín đồ Do Thái bây giờ lại là một môn đồ trong số họ!

Sau-lơ rời Giê-ru-sa-lem với quyền lực từ thầy tế lễ thượng phẩm để tiêu diệt đức tin Cơ Đốc giáo. Nhưng Đức Chúa Trời đã có một công việc khác xa với việc Sau-lơ làm. Đó là Sau-lơ sẽ đem phúc âm đến cho dân ngoại. Tư tưởng này dường như gây kinh ngạc cho A-na-nia và các tín đồ Do Thái khác hơn cả việc Sau-lơ trở nên một Cơ Đốc nhân. Suy cho cùng, Sau-lơ đã từng cố gắng ngăn chặn sự lan tràn của đức tin Cơ Đốc. Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời sẽ dùng Phao-lô để truyền bá đức tin này vượt xa hơn những gì các tín đồ Do Thái có thể mơ ước.

Hãy đọc 1 Sa-mu-ên 16:7; Ma-thi-ơ 7:1; và 1 Cô-rinh-tô 4:5. Tại sao chúng ta phải cẩn thận trong việc đánh giá các kinh nghiệm tâm linh của những người khác? Bạn đã có những sai lầm nào trong việc phán đoán những người khác? Và bạn đã học được gì từ những sai lầm này?

PHÚC ÂM ĐẾN VỚI DÂN NGOẠI

Xin đọc Công vụ 11:19-21, 26. Hội thánh đầu tiên cho người ngoại bắt đầu ở đâu? Điều gì khiến các tín đồ đến đó?

Cuộc bắt bớ đạo bùng nổ tại Giê-ru-sa-lem sau cái chết của Ê-tiên. Nhiều tín đồ Do Thái chạy lên phía Bắc đến thành An-ti-ốt, cách đó 300 dặm. An-ti-ốt là thủ đô của Syria. An-ti-ốt là ba thành phố quan trọng nhất trong đế quốc La Mã, sau Rome và Alexandria. Khoảng 500,000 người từ khắp nơi trên thế giới sống ở An-ti-ốt. Vì vậy, An-ti-ốt là một nơi hoàn hảo cho một hội thánh với số lượng lớn cho cả người Do Thái và dân ngoại. Sự pha trộn lớn của người dân ở đó cũng khiến An-ti-ốt là một địa điểm tốt để bắt đầu sứ mạng toàn thế giới của hội thánh trong những ngày đầu.

Việc gì đã xảy ra ở An-ti-ốt khiến Ba-na-ba đến thăm thành phố và sau đó mời Phao-lô tham gia với mình? Công vụ 11:20-26 cho chúng ta hình ảnh nào về hội thánh?

Thật khó để biết thời gian trong cuộc đời của Phao-lô. Một thời gian cho thấy các sự kiện quan trọng xảy ra. Nhưng dường như năm năm đã trôi qua giữa chuyến đi của Phao-lô đến thành Giê-ru-sa-lem trong Công vụ 9:26-30 và việc Ba-na-ba mời Phao-lô tham gia với mình tại An-ti-ốt. Phao-lô đã làm gì trong năm năm? Thật khó để biết. Nhưng Ga-la-ti 1:21 cho chúng ta một gợi ý. Phao-lô có thể đã rao giảng phúc âm ở Sy-ri và Si-li-si. Một số người tin rằng trong thời gian này gia đình Phao-lô đã tước lấy quyền hợp pháp của ông để thừa kế tiền của hoặc đất đai khi họ qua đời (Phi-líp 3:8). Kết quả là Phao-lô đã chịu nhiều cực khổ (2 Cô-rinh-tô 11:23-28).

Hội thánh ở An-ti-ốt phát triển dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Công vụ 13:1 cho thấy hội thánh là một sự kết hợp của người dân từ khắp nơi trên thế giới: Ba-na-ba từ đảo Chip-rơ, Lu-si-út từ Sy-ren, và Phao-lô từ Si-li-ci. Si-mê-ôn có thể đến từ Phi châu. Và có các tín đồ người ngoại từ khắp nơi. Bây giờ Đức Thánh Linh muốn đem phúc âm đến cho nhiều người ngoại hơn ngoài Sy-ri và Giu-đê. An-ti-ốt sẽ là trung tâm ở Sy-ri và từ đó công việc này sẽ lan truyền ra.

Đọc lại Công vụ 11:19-26. Những câu này cho thấy hội thánh An-ti-ốt được thành lập từ nhiều loại người với những lối sống, phong tục, nghệ thuật, khác nhau. Chúng ta có thể học được gì từ sự kiện này để giúp các hội thánh ngày nay làm việc tốt như được thực hiện ở An-ti-ốt?

SỰ BẤT ĐỒNG TRONG HỘI THÁNH

Chẳng bao lâu các hội thánh gặp sự rắc rối với các tín đồ đầu tiên. Để bắt đầu, không phải ai cũng vui mừng khi tín đồ người ngoại gia nhập hội thánh. Các Cơ Đốc nhân đầu tiên đã đồng ý họ cần tiếp cận với dân ngoại. Nhưng họ không đồng ý về việc dân ngoại phải làm gì để gia nhập hội thánh. Một số cảm thấy rằng tin vào Đức Chúa Giê-su thì không đủ để làm Cơ Đốc nhân. Họ lý luận rằng muốn làm Cơ Đốc nhân thật, dân ngoại cần phải làm hai việc: phải chịu cắt bì, và phải tuân giữ luật pháp Môi-se.

Công vụ 10:1-11: 18 kể về kinh nghiệm của Phi-e-rơ với Cọt-nây, Cọt-nây là một người lính La Mã, không chịu phép cắt bì. Phi-e-rơ làm phép báp-têm cho Cọt-nây. Các tín đồ Do Thái trong hội thánh đã khó chịu trong việc báp-têm. Cảm xúc của họ là một ví dụ rõ ràng trong hội thánh về sự bất đồng về dân ngoại. Cho một hoặc hai người ngoại gia nhập hội thánh có thể đã làm xáo trộn một số tín đồ. Nhưng Phao-lô muốn mở rộng cánh cửa của hội thánh cho tất cả các dân ngoại gia nhập chỉ bằng đức tin vào Đức Chúa Giê-su mà thôi. Vì vậy, một số tín đồ đã cố gắng ngăn chặn việc làm của Phao-lô ở giữa dân ngoại.

Đọc Công vụ 15:1-5. Làm thế nào các tín đồ từ xứ Giu-đê cố gắng lật đổ công việc của Phao-lô với Cơ Đốc nhân người ngoại ở An-ti-ốt?

Cuối cùng, Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem bên vực Phao-lô trong cuộc tranh luận về việc tín đồ người ngoại phải chịu phép cắt bì. Tuy nhiên, nhiều tín đồ Do Thái vẫn cố gắng ngăn cản Phao-lô đem Phúc âm đến cho dân ngoại. Bảy năm trôi qua sau Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem. Sau đó, Phao-lô đã đến Giê-ru-sa-lem lần chót. Nhiều người Do Thái vẫn còn nghi ngờ về phúc âm của Phao-lô. Thật ra, Phao-lô đã suýt chết khi ông đến đền thờ. Người Do Thái từ châu Á kêu lên chống lại ông, “Hỡi các người Y-sơ-ra-ên, hãy đến giúp với! Kia, người này giảng dạy khắp thiên hạ, nghịch cùng dân, nghịch cùng luật pháp, và nghịch cùng chốn này nữa” (Công vụ 21:28).

Đặt mình vào vị trí của các tín đồ Do Thái đã khó chịu về sự dạy dỗ của Phao-lô. Họ có thể dạy gì về việc những ý tưởng riêng của chúng ta có thể dẫn chúng ta đi sai đường? Chúng ta có thể học thế nào để tránh những sai lầm của họ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy đọc Ellen G. White, “Individual Independence”, tr. 430-434, trong *Testimonies for the Church*, quyển 3. Chương này nói về việc làm Cơ Đốc nhân thật trong hội thánh. Cũng đọc *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 225-234. Những trang này cho thấy cuộc đời lúc đầu của Phao-lô và việc ông trở nên một Cơ Đốc nhân.

“Có một thời Phao-lô đã nổi tiếng là một người bênh vực mạnh mẽ cho tôn giáo Do Thái và là một người bắt bớ những người theo Đức Chúa Giê-su. Phao-lô đã có can đảm, không bao giờ bỏ cuộc. Ông có lý luận mạnh mẽ. Ông có thể làm cho một người nào đó coi như một kẻ ngu ngốc với tài dùng chữ của ông. Và bây giờ những người Do Thái thấy người đàn ông trẻ tuổi tài ba này đã gia nhập vào nhóm những người mà ông đã từng chống lại. Không chút sợ hãi, Phao-lô đã rao giảng nhân danh Đức Chúa Giê-su.

“Một viên tướng thiệt mạng trong trận chiến là một sự mất mát cho quân đội của ông. Nhưng cái chết của ông không làm cho kẻ thù mạnh hơn. Nhưng khi một người nổi tiếng gia nhập hàng ngũ kẻ thù, thì kẻ thù sẽ được một lợi thế mạnh mẽ. Sau-lơ người Tạt-sơ có thể dễ dàng bị Chúa đánh chết trên đường đi Đa-mách. Giả sử ông bị giết thì người Do Thái sẽ mất đi sức mạnh đàn áp của họ chống lại Cơ Đốc nhân. Nhưng Đức Chúa Trời, trong sự nhân từ của Ngài, đã tha mạng sống cho Sau-lơ và sau đó đã thay đổi ông. Vì vậy, nhà vô địch của kẻ thù đã gia nhập hàng ngũ của Đấng Christ. Ông có một mục đích mạnh mẽ và sự can đảm coi thường sự chết cần thiết để lãnh đạo hội thánh trong những năm đầu.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 124.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Một số kẻ thù khó khăn nhất của Phao-lô là những người Do Thái tin vào Đức Chúa Giê-su. Chúng ta có thể học được gì từ sự kiện này?
2. Điều quan trọng là phải hỗ trợ những gì chúng ta tin. Đồng thời, làm thế nào để chắc chắn rằng chúng ta không chống lại Đức Chúa Trời khi chúng ta chiến đấu cho Ngài?

TÓM LƯỢC:

Sau-lơ đã gặp Đức Chúa Giê-su sống lại trên đường đi Đa-mách. Đó là khoảnh khắc thay đổi đời sống của ông và của lịch sử hội thánh. Đức Chúa Trời thay đổi người đã bắt bớ hội thánh, và Ngài đã chọn ông để đem Phúc âm đến cho thế giới ngoại giáo. Phao-lô dạy rằng dân ngoại nên gia nhập hội thánh chỉ bởi đức tin mà thôi. Giáo lý này rất khó chấp nhận đối với một số người trong hội thánh. Sự tranh đấu của họ chống lại Phao-lô là một sự cảnh báo. Điều này cho thấy ý tưởng sai lầm và cảm giác không thích những người khác có thể cản trở công việc chúng ta làm cho Chúa.